

KOMUNIKAT PRASOWY nr 114/23

Luksemburg, 5 lipca 2023 r.

Wyroki Sądu w sprawach T-115/20 | Puigdemont i Casamajó oraz Comín i Oliveres/Parlament i T-272/21
| Puigdemont i Casamajó, Comín i Oliveres oraz Ponsatí i Obiols/Parlament

Skarga Carlesa Puigdemonta i Casamajó, Antoniego Comína i Oliveresa oraz Clary Ponsatí Obiols na decyzje Parlamentu Europejskiego o uchyleniu ich immunitetu została oddalona

Sąd odrzucił również jako niedopuszczalną skargę C. Puigdemonta i A. Comína na odmowę wyrażenia przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego zgody na skorzystanie przez nich z immunitetu parlamentarnego

Po przeprowadzeniu 1 października 2017 r. referendum w sprawie samostanowienia Katalonii (Hiszpania) hiszpańska prokuratura, hiszpański rzecznik interesów państwa i partia polityczna VOX wszczęli postępowanie karne przeciwko kilku osobom, w tym Carlesowi Puigdemontowi i Casamajó (ówczesnemu premierowi Katalonii), Antoniemu Comínowi i Oliveresowi oraz Clarze Ponsatí i Obiols (ówczesnym członkom rządu autonomicznego Katalonii).

W marcu 2018 r. hiszpański Sąd Najwyższy wydał postanowienie o postawieniu A. Puigdemonta, C. Comína i C. Ponsatí zarzutów dotyczących przypisywanych im przestępstw przewrotu i malwersacji środków publicznych. Postanowieniem z 9 lipca 2018 r. hiszpański sąd najwyższy uznał, że skarżący odmówili stawiennictwa w związku z ich ucieczką z Hiszpanii i zawiesił postępowanie karne wszczęte wobec nich do czasu ich odnalezienia.

C. Puigdemont, A. Comín i C. Ponsatí zgłosili następnie swoje kandydatury w wyborach do Parlamentu Europejskiego, które odbyły się w Hiszpanii 26 maja 2019 r. W ich wyniku C. Puigdemont i A. Comín zostali wybrani. Ich nazwiska nie znajdowały się jednak na liście kandydatów wybranych w Hiszpanii, ponieważ nie złożyli ślubowania wierności hiszpańskiej konstytucji wymaganej przez prawo krajowe. Ich mandaty uznano zatem za wakuujące, a wszystkie prerogatywy, które mogłyby im przysługiwać z uwagi na ich funkcję – za zawieszono do czasu złożenia przez nich tego ślubowania.

E-mailem z 10 października 2019 r. posłanka do Parlamentu Europejskiego A, działająca między innymi w imieniu C. Puigdemonta i A. Comína, zwróciła się do Parlamentu Europejskiego o wyrażenie zgody na skorzystanie przez nich z immunitetu parlamentarnego.

W międzyczasie zostały wydane przez sędziego śledczego izby karnej hiszpańskiego sądu najwyższego nakazy aresztowania C. Puigdemonta i A. Comína oraz C. Ponsatí, aby mogli oni zostać osądzeni w ramach przedmiotowego postępowania karnego.

Pismem z 10 grudnia 2019 r. skierowanym do A przewodniczący Parlamentu odpowiedział na wniosek o wyrażenie zgody na skorzystanie z immunitetu przez C. Puigdemonta i A. Comína, zwracając uwagę, że Parlament nie może uznać ich za członków Parlamentu z uwagi na nieotrzymanie od władz hiszpańskich urzędowego ogłoszenia ich wyboru. **C. Puigdemont i A. Comín zwrócili się do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności decyzji**

przewodniczącego Parlamentu, ich zdaniem zawartej w tym piśmie (sprawa T-115/20).

W następstwie ogłoszenia wyroku z dnia 19 grudnia 2019 r. Junqueras Vies¹ Parlament, podczas posiedzenia plenarnego 13 stycznia 2020 r., odnotował wybór C. Puigdemonta i A. Comína do Parlamentu Europejskiego ze skutkiem od 2 lipca 2019 r. W tym samym dniu hiszpański sąd najwyższy zwrócił się do Parlamentu o uchylenie immunitetu C. Puigdemonta i A. Comína.

W następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej, które nastąpiło 31 stycznia 2020 r., C. Ponsatí również została posłanką ze skutkiem od 1 lutego 2020 r. Hiszpański sąd najwyższy zwrócił się o uchylenie jej immunitetu 10 lutego 2020 r., czyli w tym samym dniu, w którym Parlament odnotował jej wybór.

Decyzjami z 9 marca 2021 r. Parlament postanowił uchylić immunitet C. Puigdemonta i A. Comína oraz immunitet C. Ponsatí². **Wszyscy troje zwrócili się do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności tych decyzji** (sprawa T-272/21).

Dzisiejszym wyrokiem w sprawie T-115/20 Sąd odrzucił skargę C. Puigdemonta i A. Comína.

Sąd uznał, że decyzją zawartą w piśmie z 10 grudnia 2019 r. przewodniczący Parlamentu zasadniczo odmówił, w sposób dorozumiany, ogłoszenia na posiedzeniu plenarnym wniosku C. Puigdemonta i A. Comína o wyrażenie zgody na skorzystanie z immunitetu i przekazania go komisji właściwej do rozpatrzenia. Sąd uznał jednak, że **wnioskowana decyzja o wyrażeniu zgody w każdym razie nie mogła wywoływać wiążących skutków prawnych, a zatem** (podobnie jak taka decyzja, gdyby została wydana) **ta dorozumiana odmowa nie jest aktem zaskarżalnym**. Parlament nie może bowiem przyjmować decyzji o wyrażeniu zgody na skorzystanie z immunitetu wywołujących wiążące skutki prawne wobec hiszpańskich organów wymiaru sprawiedliwości ani na podstawie swej wyłącznej kompetencji do uchylenia tego immunitetu, ani na podstawie prawa krajowego, do którego odsyła prawo Unii.

Dzisiejszym wyrokiem w sprawie T-272/21 Sąd oddalił skargę C. Puigdemonta, A. Comína i C. Ponsatí na decyzje Parlamentu o uwzględnieniu wniosków o uchylenie ich immunitetu.

Sąd oddalił wszystkie zarzuty podniesione przez troje posłów, w szczególności ich argumenty, zgodnie z którymi Parlament błędnie stwierdził, że przedmiotowe postępowania sądowe nie zostały wszczęte z zamiarem zaszkodzenia działalności posłów. By dojść do tego wniosku, Parlament oparł się na kilku elementach rozpatrywanych łącznie, a mianowicie na okoliczności, że zarzucane czyny zostały popełnione w 2017 r., podczas gdy posłowie uzyskali status członka Parlamentu 13 czerwca 2019 r. oraz na okolicznościach, po pierwsze, że zarzuty zostały im postawione 21 marca 2018 r., to znaczy w chwili, gdy nabycie statusu posła do Parlamentu Europejskiego było hipotetyczne, a po drugie, że zarzuty te dotyczyły również innych osób, które nie były członkami Parlamentu. Zdaniem Sądu, w trakcie rozpatrywania wniosku o uchylenie immunitetu nie jest zadaniem Parlamentu badanie zgodności z prawem hiszpańskich aktów sądowych. Kwestia ta należy do wyłącznej kompetencji organów krajowych.

Wszyscy troje posłowie podnosili również naruszenie przez Parlament zasady bezstronności. Sąd wskazał w tym względzie, że **równa rotacja funkcji sprawozdawcy nie stoi na przeszkodzie wyznaczeniu jednego sprawozdawcy do zbadania kilku powiązanych ze sobą spraw dotyczących immunitetu, w sytuacji gdy – jak**

¹ Wyrok Trybunału z dnia 19 grudnia 2019 r., *Junqueras Vies*, [C-502/19](#) (zob. również komunikat prasowy nr [161/19](#)). W wyroku tym Trybunał orzekł w szczególności, że osobę, której wybór do Parlamentu Europejskiego został oficjalnie ogłoszony, ale której nie zezwolono na zastosowanie się do określonych wymogów przewidzianych w prawie krajowym w następstwie takiego ogłoszenia, jak również na udanie się do Parlamentu Europejskiego w celu wzięcia udziału w jego pierwszej sesji, należy uważać za osobę korzystającą z immunitetu na podstawie Protokołu (nr 7) w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. 2010, C 83, s. 266).

² Postanowieniem z dnia 24 maja 2022 r., *Puigdemont i Casamajó i in. przeciwko Parlamentowi i Hiszpanii*, [C-629/21 P\(R\)](#), wiceprezes Trybunału Sprawiedliwości zawiesił wykonanie tych decyzji. Skutki tego postanowienia ustają z chwilą ogłoszenia wyroku w sprawie T-272/21. Ewentualne odwołanie od tego wyroku do Trybunału Sprawiedliwości nie ma jako takie skutku zawieszającego. Co do zasady możliwe jest zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości o zastosowanie środków tymczasowych od chwili wniesienia takiego odwołania.

w tym przypadku – wnioski o uchylenie immunitetu dotyczą posłów objętych tym samym postępowaniem karnym.

Ponadto zadanie sprawozdawcy powierza się posłowi, który z definicji nie jest politycznie neutralny. Poseł ten, choć należy do określonej grupy politycznej, działa jednak w ramach komisji, której skład odzwierciedla równowagę grup politycznych w Parlamencie. Sąd zauważył, że sprawozdawca odpowiedzialny za wniosek o uchylenie immunitetu C. Puigdemonta został wyznaczony przez Komisję Prawną zgodnie z równą rotacją uzgodnioną między grupami politycznymi.

Sąd podkreślił, że **przynależność sprawozdawcy odpowiedzialnego za badanie wniosków o uchylenie immunitetu do europejskiej grupy Europejskich Konserwatystów i Reformatorów (EKR) nie ma zatem co do zasady wpływu na ocenę jego bezstronności**. Prawdą jest, że w skład tej grupy politycznej wchodzi również posłowie z partii politycznej VOX, która doprowadziła do wszczęcia postępowania karnego przeciwko trojgu posłom. Jednakże ta szczególna sytuacja dotyczy posłów będących członkami tej partii politycznej i co do zasady nie może rozciągać się na wszystkich członków EKR z tego tylko powodu, że – skoro należą do tej samej grupy – łączą ich sympatie polityczne.)

UWAGA: Skarga o stwierdzenie nieważności ma na celu stwierdzenie nieważności sprzecznych z prawem Unii aktów instytucji Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zarządzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełne teksty i streszczenia wyroków ([T-115/20](#) i [T-272/21](#)) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroków jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

